

5

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ 3^η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ ΑΠΕΡΓΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΡΑΓΑΤΑΚΗΣ

EMI

5

GREEK COMPOSERS

FROM THE 3RD HELLENIC WEEK OF CONTEMPORARY MUSIC

SKALKOTTAS APERGIS ANTONIOU DRAGATAKIS

SCXG 59 STEREO 5

COMPOSITEURS GRECS de la -3ème SEMAINE HELLENIQUE DE MUSIQUE CONTEMPORAINE-

peutre lui-même, il a fait ses études de composition à Athènes avec le professeur Y.A. Papasoukou, et depuis 1963 à Paris, où il est actuellement établi et où il a poursuivi ses études de chef d'orchestre avec Pierre Dervaux à l'École Normale de Paris. Ses

1965 il poursuit ses études à la « Meisterschule » de l'Académie des Hautes Études de Munich avec G. Bialas et également en même temps ses études musicale électronique. Il a obtenu 8 années d'études à l'étranger. Il a enseigné

composition et l'orchestration à l'Université Stanford (1966 et 1970), à l'Université UMH (Salt Lake City, 1970) et enfin, actuellement la composition et la direction à l'Académie de Philadelphie (1971). Il est le compositeur et le directeur du Groupe de Musique Contemporaine Athénée (1967) ainsi que membre du jury pour le concours Alida II (Stanford 1970). Il dépose une grande activité comme chef d'orchestre, notamment pour la musique d'avant-garde, obtenu une première mention pour son «Concertino pour piano» (concours national de l'Institut Technologique d'Athènes, le prix Richard Strauss de la ville de la ville de 1964). Il a le prix de la ville de Stuttgart pour «Concertino pour violon» (1966), prix du Foyer des Arts et des Lettres de Paris pour «Musique pour un Monographiste» (1968), prix de l'Académie des sciences et des lettres pour «Environnement» (1970).

LE CLIMAT DE L'ABSENCE - inspiré par le poème de O. Eltys cette œuvre a été écrite en 1968, spécialement pour le baryton Spyros Saccas. Cette œuvre, n'ayant aucun rapport avec les moyens habituels de mise en musique des mots ou syllabes, essaie d'exprimer le sentiment de l'absence et de «L'espace impérial» comme une attitude générale intérieure. Elle conserve le texte intégral mais avec usage d'une mélodie, d'expressions rythmiques et avec des situations émotionnelles très contrariées et très abruptes. L'orchestre n'accompagne pas mais intervient afin de mettre en valeur les tourments psychologiques de la voix et aider à la présentation «dramatique» de l'absence».

« Cassandra » (1970). Parmi ses œuvres les plus récentes (presque toutes en deux ou trois mouvements), nous citons : « Concerto pour violon, clarinette et orchestre », op. 10 (1968) ; « Concertino pour piano et orchestre », op. 16 (1962) ; « Mélis » pour voix et orchestre, op. 17 (1962) ; « Antithèses » pour violon et orchestre, op. 18a (1962) ; « Musique à la carte », op. 18b (1964) ; « Études pour piano et instruments », op. 19 (1965) ; « Jeux » pour violoncelle et orchestre, op. 22 (1965) ; « Micrographies » pour orchestre, op. 24 (1965) ; « Quatuor » pour hautbois, violon, violoncelle et piano, op. 26 (1965) ; « Kontakton » pour deux voix et orchestre, op. 27 (1966).

miste et orchestre à cordes, ca 27
- «Concerto pour violon et orchestre», (1965); «Syl-le-bé» pour piano, op. 29
- «Mémoires d'aujourd'hui» pour piano et groupes
- «Lamentation» pour piano et orchestre à cordes, ca 21 (1966); «Ode»
pour orchestre et haut-parleurs, (1966); «5 Likes» pour solo tuba (1967);
pour violon et piano (1967); «Clytem-
nestra» action sonore pour danseurs, instru-
ments et bande magnétique (1967); «Events»
violon, piano et orchestre (1967/1968)
- «Le Retour d'Ulysse» pour voix et orchestre
«Katharsis» pour solo violon, petit or-
chestre et bande magnétique et dispositions
- «5 Likes» pour solo hautbois (1969);
pour un piano orchestrale (1969); «Events»
ensemble de danseurs, voix de chanteurs,
bande magnétique et dispositions (1969);
«Mémoires d'aujourd'hui» action sonore pour
acteurs; danse, chorégraphie, chansons magnétiques,
et dispositions (1969); «Lamenta-
tion» Jean Christau pour voix et piano
et «Parades» pour voix (ou acteurs) et piano (1970). Il a également composé un
Mémoires d'aujourd'hui en mélangeant tout ce
qui concerne la musique acoustique, en
utilisant les systèmes de composition
et le système de musique aléatoire, par-
tirement et partout strictement, tanta-
ment ses œuvres les plus récentes il
utilise des techniques plus avancées, en
comme les «Mixed Media» (moyens visuels

K. COMPOSERS from the -3rd HELLENIC WEEK OF CONTEMPORARY MUSIC -

Berlin, successively with P. Janisch (1927), and A. Schindberg (1927/31), with K. Weill. He returned to Athens in 1930 isolating himself completely from her world, but composing increasingly, output exceeding over 170 compositions, of which over 110 works have been gathered in the «*Skalkitis*» (in Athens) (a high proportion of Berlin compositions must be lost); they include mainly: two string quartets (1965), *Dialogues* for flute, harpsichord and xylophone (1965), «*Antithesis*» for three string quartets (1965, selected and played at the 40th ISCM Festival in Stockholm, 1966), «*Antithesis II*» (1966), 4 flutes, «*Concerto for oboe*» (1966), *Martenot* for piano and double bass, «*Antithesis III*» for orchestra (1967), «*Contrepoids*» for large orchestra (1967), *Tristé d'Harmonie réduite à ses principales naturelles* (1967, new version entitled «*Empreintes*», 1969) for narrator and instrumental ensemble, «*Anacrusis*» for instrumental chamber ensemble (1967), «*L'Urbain*» for large orchestra divided in 4 groups (1st version 1967, 2nd version 1968), «*Eduard Game*» for instrumental ensemble (1968), «*Concerto for Violin*» (1968), «*Concerto for 10 instruments*» (1968), «*Freak Mag*» for 6 instruments and 3 percussionists (1968), «*Music for an Orange-Girl*» for chamber ensemble and tape (1968), «*Musique Automatique*», suite of 6 pieces for female voice and chamber ensemble (1969), «*Boogie-Woogie*» for instrumental chamber ensemble (1969), «*Variations*» for a group of 10 musicians (1969), some music to A. Adamov's «*Le Livre des Ombres*» and «*Sophocles*» (1970), «*Ondes Rêves*» (1970), «*Portrait sur un portrait de Bach*» for any instrument (1970), «*Le Pari d'Arion*» for Ondes Martenot (1970), «*Variations 1 and 2*» for 5 percussions and 5 xylophones (1970), «*Variations 3 and 4 (Awake)*» for 6 oboes (1970).

He has been awarded 8 scholarships for studies abroad. He taught composition and orchestration at Stanford University (1969 and 1970), at the University of Utah (Salt Lake City, 1970) and now teaches composition and conducting at the Philadelphia Musical Academy. He is a member of the «*Group of Contemporary Music*», which he directs and conducts (1967), as well as the «*Akousma Ensemble* at Stanford (1969). He is active as a conductor, especially for avant-garde music. He has been awarded the honorary 1st prize at the «*Athens Technological Institute*» musical competition for his «*Concertino for piano*» (1962), the R. Strauss prize of the city of Munich (1964), the 1st prize of the city of Stuttgart for his violin concerto (1965), the 1st prize of the International Competition of Composers and Performers of Singers and Arts of Athens for his «*Micrographer*», and the 1st prize of the Spanish TV for his «*Cassandra*» (1970). Among his more recent works, almost all of which are published, the following are mentioned: *Concerto for Violin, Trumpet, Clarinet and Orchestra* op. 10 (1960), *Concertino for piano and orchestra* (2 versions) op. 14 (1962), «*Music for voice and orchestra*» op. 17 (1962), «*Antithesis*» for small orchestra op. 18a (1962), «*Music for 10 instruments*» op. 18b (1964), «*Dialogues* for flute and piano op. 19 (1965), «*Epitaph*» for voice and instruments op. 20 (1965), *Concertino for piano and winds* op. 21 (1963), *Jœu* for cello and string orchestra op. 22 (1963), «*Micrographs*» for large orchestra op. 24 (1964), «*Querelle*» for oboe, cello and piano op. 25 (1964), *Concertino for horn and chamber orchestra* (1965), 4th Symphony (1966), 4th String

«*CLIMATE OF ABSENCE*» (1966) is written specially for the baritone S. Sakkas. This work, doing away with established ways of harmonizing verses or words or syllables, tries to express the feeling of loneliness and of the «imperial isolation» as a general inner mood. The integrity of the text is preserved but on a melodic line «transformed» and «disguised» so as to emphasize the abrupt emotional situations. The orchestra does not «accompany» but interferes in order to stress the psychological tums of the voice and helps the «dramatic» presentation of the «absence».

Dimítrios DRAGATÁKIS (b. 1914 in Epirus, Greece) studied at the Odessa of Athens, first the violin, then advanced music theory with L. Zorras and M. Kalomiris. He became known as a composer, in 1958 when his first string quartet (1957) received an distinction at the competition of the Union of Greek Composers; since that time he has written: 4 symphonies, 4 ballet suites, 4 String Quartets, 10 more chamber music works, 4 Sketches for three string groups, 5 concertos, incidental music to 4 plays; works for piano, for voice and for orchestra. In addition to his most recent works the following are mentioned: «*Differences*» for solo violin and flute, oboe, clarinet, horn, cello and percussion (1965), *Concertino for horn and chamber orchestra* (1965), 4th Symphony (1966), 4th String

In "MUSIC FOR AN ORANGE-GIRL" (1968) for chamber ensemble and tape, the composer superimposes his own structures on certain existing structures (Bach, Chopin, Charlie Parker, etc.). The first movement is completely written in the traditional way, i.e. all superimpositions of the composer's structures and the pre-existing ones (intersections, additions, subtractions, deformations of one structure in relation to the other, etc.) are written out by the composer who also adds many more superimpositions. The tape of the first movement is an extension of this idea, but in a richer medium that lends itself to this research. The second tape is initially a similar type of work but based now on violin, cello and piano, op. 26 (1965), "Kontakt" for mixed choir and strings, op. 27 (1965), Violin Concerto with orchestra op. 28 (1965), "Syllables" for piano op. 29 (1965), "Kiness ABCD" for two string groups op. 31 (1966), "Op. Overture" for orchestra and loudspeakers op. 32 (1966), "5 Likes" for solo tuba (1967), "Lyrics" for violin and piano (1967), "Glythenheiss", sound edition for instruments, instruments and tape (1967), "Events" for piano and orchestra (1967-1968), "Climate of Absence" for voice and piano (1968), "Katherina" for solo flute, small orchestra, tape and projections (1968), "5 Likes" for solo alto (1969), "Events II" for orchestra (1969), "Events III" for chamber ensemble, tape and solo projection (1969). Quartet (1966), Sketches Nos. 1 to 4 for three string groups (1966-1967, 1967, 1967, 1968), Music to Euipides' "Mades" (1968), Music D. Slatopolsky's "The Return of Ulysses" (1968), Music to Anouilh's "Becket" (1968), "Report to Electra" for soprano and three instruments (1968), Music to Sophocles' "Antigone" (1969), 4th Ballad Suite for flute, oboe, horn, sambouri, percussion, piano, voices and effects (1969), Adagio for strings, piano and viola solo (1969), Concerto for piano and orchestra (1969), Music for three instruments (1969), "Tenebris" (1969), "Lie-Vis" for two guitars (1969), Music to Euipides' "Heracles" (1970). Dragatsakis follows a free compositional system which aims at stressing the aesthetic character of

each work by using modern techniques and by exploiting the potentialities of performance and recording to show sound media he uses. Five out of his works were awarded prizes in various competitions.

REPORT A ELECTRE, pour soprano, piano et piano (1966), basé sur un texte de R. L. Stevenson, pour deux sopranos, à pour et d'encadrer la personnalité de l'héroïne.

Theodor ANTONIOU (b. 1935 in Athene) studied theory and violin (graduating consecutively 1953 and 1956), and further composition at the Royal College of Music, London, in 1960-61. In addition to an open «opéra-variations» for soprano, piano and piano (1966), he has written vocal parts strictly, partly freely, while in his more recent works he explores more advanced techniques involving mixed

The composition «REPORT TO ELECTRA» (1968) for soprano, French horn, violin and piano on a text by T. Rousseau, aims at interpreting the tragic personality of the heroin.

Nikos SKALKOTTAS (geb. 1904 in Chakiki, gest. 1949 in Athen), der größte griechische Komponist des 20. Jahrhunderts, studierte am Zwillingschule auf internationalem Ebenen, studierte zunächst in Athen, wo er 1919 das »Athener Odeon« mit der goldenen Medaille im Violinspiel absolvierte, dann in Berlin bei Ph. Schönböck (1927/31), sowie bei K. Weill, 1933 Berlin und selbst auch Maler, studierte in Athen unter Y.A. Papasianos Komposition und ab 1936/37 unter dem Komponisten Nikos Skalkottas an der Ecole Normale Supérieure in Paris bei P. Deneux (Dilectus 1968), während er gleichzeitig auch mathematische Studien trieb in Paris, wo er jetzt lebt. In seinen früheren Werken kann man einen gewissen Einfluss von Xenakis mit dem er in Paris bekannt wurde, bemerkens. Von seinen Werken seien erwähnt: »Zwei Sätze« für Streichquartett (1965); »Dialoge« für Flöte, Cembalo und Klavier (1965); »Antikata« für Streichquartett (1966); »Hommage à la Grèce« für Streichquartett (1966); »Antikata II« für Flöte, Schlagzeug, Celesta, Mantinet-Wellen, Harfe und Kontrabass (1965); »Antikata III« für Orchester (1966); »Contrepoint« für großes Orchester (1967); »Träume d'harmonie« mit Orchester (sehr umfangreich), etwa 50 Kammermusikwerke wie wenigstens 7 Streichquartette, 8 Werke in Sonatenform für Violine und Klavier, 2 Klaviertrios, 2 Streichtrios, ein Zyklus von 5 Kompositionen für Bläser und Klavier, 2 Streichobus, eine Klavierkartei mit 100 Liedern, 100 Variationen, 24 Variationen und 4 Suiten, ebenfalls Lieder wie der »Zyklus von 16 Liedern«, das Märchen-drama »Im Maientrauer« und andere Werke. Skalkottas verwendet das Zwillingsnotensystem mit Strenge, wenn auch in absolut eigene Variation, die sich wesentlich von dem »klassischen« Zwillingsnotensystem unterscheidet. Dieses System verwendet er in seinen meisten Werken, obwohl er seit 1938 gleichzeitig auch ein eindeutiges Notensystem des modernen Systems gebräucht. Die grössten Werke schreibt er in seiner mittleren Schaffensperiode (1939/45). Sein besonders auffallendster Stil steht im Dienst einer äußerst künstvoll ausgearbeiteten Form und einer überaus reichen Textur. Es ist von ihm gesagt worden, dass er die Synthese der beiden führenden Gegenpolen seiner Zeit - Schönböck und Stravinsky - verwirklicht hat.

Die »ZWEITE SONATINE« für Violine und Klavier (1929) zusammen mit der ersten Sonatine, 2 Streichquartetten und der ersten Symphonischen Suite geschrieben, gehört zu seinen frühesten Zwillingswerken. Das einzige früher entstandene Zwillingswerk ist das 1908 geschriebene 1. Streichquartett. Zu dieser Zeit (1917 bis 1921) studierte noch Skalkottas bei Schönböck, aber seine Werke dieser Periode sind sehr spärlich. Nicht die zweite Sonatine ist jedoch den klassisch-durchdringlichen und rythmisch vollendeten Stil dieser Zeit gekennzeichnet, obwohl tiefe, innige Töne auch dabei anwesend sind.

Georg APERGIS, geb. 1945 in Athen, Sohn des bekannten Bildhauers Ach. Apergis

(Diplome 1953 und 1966), später Komposition und Orchestrierung bei Y.A. Papasianou (1961 Diplom mit 1. Preis). Als 1969 beschreibt er sich als »Musiker, Komponist, Musikkritiker, Schriftsteller, mitunter mit Gitarre und auch Kurse für Elektronische Musik« (München, bis 1965). Er erhält 8 Stipendien für Studien im Ausland und er lehrte Komposition sowie Orchestrierung an der Stanford University (1969 und 1970), an der Universität von Texas at San Antonio City (1970). Augenblicklich steht Antonios Komposition und Dirigieren an der Philadelphia Musical Academy, wo er seit 1970 das »Hellenic Ensemble« für Zeitgenössische Musik« (Athen) leitet, wo auch das Ensemble »Ares« in St. Paul (1969). Antonios ist auch besonders als Dirigent tätig, hauptsächlich für avant-gardistische Musik. Er wurde mit dem Ehrenpreis für Klarinette für sein »Concertino für Klarinette bei den »Athener Technologischen Institut-Kompositionswettbewerb 1962, mit dem R. Strauss-Preis der Stadt München (1964), mit dem 1. Preis der Stadt Salzburg für sein »Concertino für Klarinette«, 1. Preis für »Meinographien« vom »Heim für Literatur und Kunst« in Athen, und mit dem 1. spanischen Femashpreis für seine »Kassandra« (1970) ausgezeichnet. Von seinen neueren Werken erwähnen wir folgende: »Konzert für Violinen, Trompete, Klarinette und Orchester«, Op. 10 (1960); »Concertino für Klavier und Orchester« (ein Schreibweisen), Op. 16 (1962); »Klarinetten-Sinfonie«, Op. 17 (1963); »Antikata« für Streichquartett, 4 Streichgruppen, 4 Ballatessen, 4 Streichquartette, 10 weitere Kammermusikwerke, 4 Skizzen für drei Streichgruppen, 5 Konzerte für Bläsergruppe, 4 Sätze für Flöte und Gitarre, 18 Sätze für Klavier und Gitarre, 19 (1963); »Epilog« für Flöte und Stimme, 19 (1963); »Epilog« für Stimme und Instrumente, Op. 20 (1963); »Concertino« für Klavier und Blasinstrumente, Op. 21 (1963); »Jeux« für Cello und Streichorchester, Op. 22 (1963); »Meinographien« für grosses Orchester, Op. 24 (1964); »Quartetto Giocoso« für Oboe, Violoncello und Klavier, Op. 26 (1964); »Konzert für Chor und Streicher«, Op. 27 (1965); »Konzert für Violinen und Orchester«, Op. 28 (1965); »Sil-sil-sil« für Klavier, Op. 29 (1965); »Knesia ABCD« für zwei Streichgruppen, Op. 30 (1966); »Op-Overture« für Orchester und Lausprechere, Op. 32 (1966); »6 Likes« für Tuba solo (1967); »Kythenni», Klangktion für Tänzer, Instrumente und Tonband (1967); »Evangelia« für Streicher und Bratsche solo (1968); »Adagio« für Streicher und Bratsche solo (1968); »Konzert für Violinen und Orchester« (1968); »Musik für 3 Instrumente (Violinen, Horn, Klavier) zu Silpatolous«; »Ulysses« Rückkehr, zu J. Anouilh's »Becket« (1968); »Bericht an Elektra« (1968); Musik zu Sophokles »Antigone« (1969); »Musik für Flöte, Oboe, Trompete und Schlagzeug«, Klangktion für Tänzer und Elastik (1967); »Klytemnestra«, Klangktion für Tänzer, Instrumente und Tonband (1967); »Evangelia« für Streicher und Bratsche solo (1968); »Konzert für Violinen und Orchester« (1968); »Musik für zwei Gitaren« (1969); »Litwae« für zwei Gitaren (1969); Musik zu »Europides«; »Herkules« (1970). Dragatikas folgt einem freien Kompositionssystem, unter Verwendung von neuern Techniken. Er versucht, jedem Werk seinen Charakter zu verleihen, um so die Tugend zur Verkörperung stehenden Klangmittel und deren Kombinationen. Fünf seiner Werke wurden bei verschiedenen Wettbewerben preisgekrönt.

Der »BERICHT AN ELEKTRA« für Sopran, Horn, Bratsche und Klavier auf einen Text von T. Roussos wurde 1966 komponiert. Dieses Werk will die tragische Persönlichkeit der Helden umrahmen.

Theodor ANTONIOU, geb. 1935 in Athen, studierte in Athen Theorie und Violine

neueren Werken mehr jungen Techniken anwendet, darunter z.B. »Mixed Media«. Derzeit ist er Professor für Komposition an der Zwillingschule auf internationalem Ebenen, studierte zunächst in Athen, wo er 1919 das »Athener Odeon« mit der goldenen Medaille im Violinspiel absolvierte, dann in Berlin bei Ph. Schönböck (1927/31) und Schönböck (1937/33), sowie bei K. Weill, 1933 Berlin und nach Athen zurück, wo er sich bald in sich verschoss und von der Auswanderung isoliert, viele Jahre lang nicht mehr mit anderen Kontakt hatte. Sein ausserordentlich umfangreiches Schaffen umfasst über 170 Werke, von denen 80%, bzw. 110 Werke, im »Skalkottas Archiv« zu Athen gesammelt sind (ein grosser Teil seiner frühen, in Berlin geschriebenen Kompositionen müssen als verloren angesehen werden). Von seinen Hauptwerken möglicherweise hervorgehoben werden zwei grosse Symphonische Suiten (die zweite dauert 75 Minuten), eine für Streichorchester und Sopran, eine für Streichorchester und Ensemble für Instrumentalensemble, eine für Klavier und Klavierensemble (1965); »Libretto« für Musikkfest zu Stockholm (1968); »Antikata« für 4 Flöten, Schlagzeug, Celesta, Mantinet-Wellen, Harfe und Kontrabass (1965); »Antikata C« für Orchester (1966); »Contrepoint« für grosses Orchester (1967); »Träume d'harmonie« mit Orchester (1967); »Traum« für Streichorchester (1967); »Klara« für Klavier und Streicher (1968); »Empreinte« (1969), eine Schreibweise für Sopran und Klavier (1969); »Antikata II« für Streichorchester (1969); »Antikata III« für Klavier und Streicher (1970).

Dimitris DRAGATAKIS, 1914 in Epirus geboren, studierte Violinen am Athener »Ethnikos Odeon« und anschliessend Theorie bei L. Zoras und M. Kaloniros. Als Komponist trat er 1935 als Preisträger für sein Quartett I im Wettbewerb »Wettbewerb Griechischer Komponisten« hervor, obwohl er hat zahlreiche Werke geschrieben (1935); »Boogie-Woogie« für Instrumentales Kammerensemble (1969); »Variationen« für eine Gruppe von 10 Musikern (1969); »Bühnenstück« zu A. Adams »Off Limits« (1970), und zu »Sophokles« (1970) sowie »Oedipus Rex« (1970). »Variationen« über ein Porträt eines unbekannten Instrumenten (1970); »Antikata« für Mantinet-Wellen, Harfe und Kontrabass (1970); »Variationen 1 und 2« für 5 Schlagzeuger und 5 Xylophones (1970); »Variationen 3 und 4 (Awassi)« für 6 Obonen (1970).

In »MUSIC FOR AN ORANGE GIRL« für Kammerensemble und Tambour (1966) wird die Zwillingsnotensysteme wieder vorbereitet vorhandenen (Bach, Chopin, Charlie Parker, u.a.). Der erste Satz ist ganz in traditioneller Art gehalten, d.h. alle Überlegungen der Strukturen des Komponisten und der vorhandenen Musik (Einschlüsse, Ergänzungen, Wagnahmen, Entstehungen einer Struktur im Verhältnis zu anderen) sind von dem Komponisten geschrieben, die ausserdem die jeweiligen weiteren Überlegungen hinzufügt. Das Tropos-System ist das früher entstandene Zwillingswerk, das einige Ideen dar, ist jedoch mit reichem Material ausgestattet. Das zweite Tropos-System beginnt ähnlich, stützt sich nur aber auf eine aussenmusikalische Vorlage. Der zweite Teil lässt den Musiken Freiheit (mit der wertvollen Hilfe des Orchesterdirigenten), neue Einschritte und andere Geschwindheiten zwischen einer Bach-Taktvorlage und einer graphischen Partitur zu schaffen.

Der »BERICHT AN ELEKTRA« für Sopran, Horn, Bratsche und Klavier auf einen Text von T. Roussos wurde 1966 komponiert. Dieses Werk will die tragische Persönlichkeit der Helden umrahmen.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΖΥΓΧΡΩΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ»

Nicos SKALKOTTAS (γεν. n. 1904 στη Κακώλι, Τ. 1949 στην Αθήνα), διάκοπος του Ζωγράφου, οπαδός της Αρχαιολογίας, φίλος της μουσικής, πρεσβύτερος επίκουρος οπαδός της μουσικής φρεγάτας για τον Π. Δενέκης από την »Εcole Normale«, παπαρόπετος διπλωμάτης και πολιτικός στον Π. Δ. Ιαννακόπειρος το 1961 από την Αθήνα, διάδοχος του Γ. Βατόλας και τελευταίος επανεμβολίου μουσικού στην Βαρκελώνη το 1963, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1964, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1965, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1966, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1967, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1968, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1969, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1970, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1971, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1972, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1973, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1974, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1975, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1976, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1977, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1978, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1979, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1980, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1981, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1982, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1983, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1984, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1985, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1986, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1987, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1988, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1989, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1990, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1991, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1992, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1993, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1994, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1995, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1996, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1997, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1998, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 1999, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2000, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2001, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2002, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2003, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2004, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2005, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2006, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2007, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2008, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2009, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2010, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2011, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2012, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2013, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2014, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2015, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2016, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2017, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2018, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2019, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2020, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2021, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2022, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2023, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2024, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2025, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2026, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2027, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2028, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2029, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2030, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2031, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2032, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2033, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2034, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2035, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2036, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2037, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2038, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2039, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2040, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2041, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2042, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2043, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2044, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2045, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2046, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2047, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2048, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2049, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2050, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2051, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2052, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2053, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2054, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2055, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2056, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2057, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2058, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2059, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2060, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2061, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2062, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2063, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2064, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2065, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2066, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2067, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2068, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2069, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2070, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2071, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2072, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2073, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2074, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2075, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2076, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2077, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2078, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2079, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2080, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2081, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2082, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2083, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2084, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2085, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2086, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2087, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2088, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2089, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2090, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2091, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2092, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2093, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2094, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2095, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2096, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2097, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2098, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2099, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2100, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2101, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2102, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2103, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2104, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2105, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2106, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2107, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2108, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2109, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2110, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2111, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2112, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2113, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2114, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2115, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2116, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγάτας το 2117, παπαρόπετος της Εθνικής Στρατιωτικής Φρεγ

INHALT
 der Reihe von 5 stereo-Schallplatten
GRIECHISCHE KOMPONISTEN
 aus der »3. HELLENISCHEN WOCHE ZEITGENÖSSISCHER MUSIK«

Plattennummer	Seite A		Seite B	
1 SCXG 55	I. Xenakis: »ST/10+ für 10 Instrumente M. Adamis: »Minyramos« für Tonband		N. Mamangakis: »Antinomies« für 10 Instrumentalplayer und 9 Stimmen, über ein Gedicht von M. Mitropoulou	
2 SCXG 56	-Hellenische Gruppe für Neue Musik-, Dirigent: Th. Antoniou: A. Logothetis: »Polychronon« für Instrumentalensemble Th. Antoniou: »Katharsis« für Flöte, Instrumentalensemble und Tonband, über Gedichte von T.S. Tolia		Y. Ioannidis: »Projektionen« für Instrumentalensemble D. Terzakis: »Echochronos II« für Instrumentalensemble	
3 SCXG 57	G. Sicilianos: »Epiklesis II« für Sprecher, Chor und 12 Instrumentalspieler, auf einen Text aus Aeschylos' »Die Perser«. S. Gaseleas: »4 Klavierstücke«		M. Adamis: »Genesis« für 3 Chöre, Sprecher, und Tonband, über ein Gedicht von S. Beiles und A. Rooney	
4 SCXG 58	N. Skalkottas: Oktett für 4 Holzbläser und Streichquartett D. Terzakis: »Echochronos I« für Tonband		Y.A. Papaloannou: Quartett für Oboe, Klarinette, Bratsche und Klavier Y. Wlachopoulos: »Permutationen« für Tonband	
5 SCXG 59	N. Skalkottas: 2. Sonatine für Violine und Klavier G. Apergis: »Music for an Orange-Girl« für Instrumente und Tonband		Th. Antoniou: »Klima der Abwesenheit« für Bariton und Kammerensemble D. Dragatsakis: »Bericht an Elektra« für Sopran und 3 Instrumente	

*Auftragskompositionen der »3. Hellenischen Woche Zeitgenössischer Musik«

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
 της σειράς 5 στερεοφωνικών δίσκων
ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΒΕΤΕΙΣ
 από την »3η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ«.

Aρ. Έως Έως Δίσκου	Όφεις Α	Όφεις Β
1 SCXG 55	I. Σαΐδης: »ST/10+ για 10 δράματα M. Αδάμης: »Μινυρισμός για μαγνητοτανία	N. Μαραγκάκης: »Αντινομίες« για 10 έπειταστές δρύψιμη και 9 φωνές, πάνω σ' ένα ποίημα της M. Μητροπούλου.
2 SCXG 56	-Συγχρότημα Σύγχρονης Μουσικής-, διεύθυνση Θ. Αντωνίου: A. Λαζαρίδη: »Πολύχρονον« για ένδρυγα σύνολο. Θ. Αντωνίου: »Κάθαρση« για φλάσιτο, ένδρυγα σύνολο και μαγνητοτανία, πάνω σε ποίημα της T.S. Τόλια.	Γ. Παναγιώτης: »Προβάλξης« για ένδρυγα σύνολο. Δ. Τερζάκης: »Ηχόδρυνος II« για ένδρυγα σύνολο.
3 SCXG 57	G. Σικαλιάνος: »Επικλησις II« για δρυγητή, χορωδία και 12 διεκτέστης, πάνω σε κείμενο από τους Πέρσες, τοι Αισχύλου. Σ. Γαζούλης: »4 κομμάτια για πάνω».	M. Αδάμης: »Γένεσις« για 3 χορωδίες, δρυγητή και μαγνητοτανία, πάνω σ' ένα ποίημα της S. Beiles και A. Rooney.
4 SCXG 58	N. Σκαλκότα: »Οκτέτο για 4 βίαια πινετά και κουαρτέτο έγχορδων. Δ. Τερζάκης: »Ηχόδρυνος I« για μαγνητοτανία,	Γ. Α. Παπαϊωάννου: Κουαρτέτο για δύο τονες, κλαρινέτο, βιολί και πάνω. Γ. Βλαχοπούλου: »Αντιμετωπίσεις« για μαγνητοτανία.
5 SCXG 59	N. Σκαλκότα: 2η Σαντινά για διολί και πάνω. Γ. Αλέργης: »Music for an Orange-Girl« για δράματα και μαγνητοτανία.	Θ. Αντωνίου: »Κλίμα Απουσίας« για βαρύτονο και σύνολο δυοτόνου. Δ. Δραγασάκης: »Αναφορά στην Ήθελτρα« για σαπέρδιο και 3 δράματα.

*Ειδικές διαθέσεις της »3η Ελληνικής Εβδομάδας Σύγχρονης Μουσικής«.

LISTE DES ŒUVRES CONTENUES

dans la série de 5 disques stéréo

COMPOSITEURS GRECS

de la «3ème SEMAINE HELLENIQUE DE MUSIQUE CONTEMPORAINE».

CONTENTS

of the series of 5 stereo records

GREEK COMPOSERS

from the «3rd HELLENIC WEEK OF CONTEMPORARY MUSIC».

No. du Disque

Face A

Face B

1

I. Xenakis: «ST/10» pour dix instruments
M. Adamis: «Minyramos» pour bande magnétique

*N. Mamangakis: «Antinomies» pour 10 instrumentalistes et 9 voix, sur un poème de M. Mitropoulou

2

SCXG 56 «Le Groupe Hellénique de Musique Contemporaine», chef d'orchestre T. Antoniou:

A. Logothéti: «Polychronon» pour ensemble instrumental
*T. Antoniou: «Katharsis» pour flûte, ensemble instrumental et bande, sur poèmes de T.S. Tolia

*Y. Ioannidis: «Projections» pour ensemble instrumental
*D. Terzakis: «Echochronos II» pour ensemble instrumental

3

SCXG 57 *G. Sicilianos: «Epiclésis II» pour récitant, choeur, et 12 instrumentalistes, sur un texte tiré des «Perses» d'Eschyle

*S. Gazoulas: «4 Pièces pour Piano»

*M. Adamis: «Génésis» pour 3 choeurs, récitant, et bande, sur un poème de S. Beiles et A. Rooney

4SCXG 58 N. Skalkottas: Octuor pour 4 bois et quatuor à cordes
D. Terzakis: «Echochronos I» pour bande magnétique

*Y.A. Papaloannou: Quatuor pour hautbois, clarinette, alto, et piano
Y. Vlachopoulos: «Permutations», pour bande magnétique

5SCXG 59 N. Skalkottas: Sonatine No. 2 pour violon et piano
*G. Apergis: «Music for an Orange-Girl» pour instruments et bande

T. Antoniou: «Climat de l'Absence» pour bariton et ensemble de chambre
D. Dragatakis: «Rapport à Electre» pour soprano et 3 instruments

Record No.

1

SCXG 55

I. Xenakis: «ST/10» for 10 instruments
M. Adamis: «Minyramos» for tape

*N. Mamangakis: «Antinomies» for 10 instrument players and 9 voices, on a poem by M. Mitropoulou

2

SCXG 56

«Hellenic Group of Contemporary Music», cond. Theodore Antoniou:

A. Logothetis: «Polychronon» for instrumental ensemble
*T. Antoniou: «Katharsis» for flute, instrumental ensemble and tape, on poems by T.S. Tolia
*D. Terzakis: «Echochronos II» for instrumental ensemble

3

SCXG 57

*G. Sicilianos: «Epiklésis II» for narrator, choir and 12 performers, on a text from Aeschylus' «The Persians»
*S. Gazoulas: «4 Piano Pieces»

*M. Adamis: «Genesis» for 3 choirs, narrator and tape on a poem by S. Beiles and A. Rooney

4

SCXG 58

N. Skalkottas: Octet for 4 woodwinds and string quartet
D. Terzakis: «Echochronos I» for tape

*Y.A. Papaloannou: Quartet for oboe, clarinet, viola and piano
Y. Vlachopoulos: «Permutations» for tape

5

SCXG 59

N. Skalkottas: 2nd Sonatina for violin and piano
*G. Apergis: «Music for an Orange-Girl» for instruments and tape

T. Antoniou: «Climate of Absence» for baritone and chamber ensemble
D. Dragatakis: «Report to Electra» for soprano and 3 instruments

*Specially commissioned for the «3rd Hellenic Week of Contemporary Music».

Α' ΟΨΙΣ

Νίκου Σκαλκώτα

2η Σονατίνα γιὰ βιολὶ καὶ πιάνο (1929)

1. ALLEGRO
2. ANDANTE
3. ALLEGRO VIVACE

Σπύρος Τόμπρας, βιολί, Χαρά Τόμπρα, πιάνο.

Γιώργου Απέργην

* «Music for an Orange-Girl» (1968) γιὰ ένόργανο σύνολο καὶ μαγνητοταινία, σὲ δύο μέρη.

Τὸ Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικῆς

Διευθύνει: ὁ Θόδωρος Ἀντωνίου.

* Ειδικὴ ἀνάθεση τῆς «3ης Ἑλληνικῆς Ἐβδομάδας Σύγχρονης Μουσικῆς».

Β' ΟΨΙΣ

Θόδωρου Ἀντωνίου

«Κλίμα Ἀπουσίας» (1968) γιὰ βαρύτονο, ένόργανο σύνολο καὶ μαγνητοταινία.

Κείμενο: Ὁδ. Ἐλύτη

Σπύρος Σακκᾶς, βαρύτονος

Τὸ Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικῆς

Διευθύνει: ὁ συνθέτης.

Δημήτρη Δραγατάκην

«Ἀναφορὰ στὸν Ἡλέκτρα» (1968) γιὰ σοπράνο, κόρον, βιόλα καὶ πιάνο.

Κείμενο: Τ. Ρούσσου

Μαρία Κελένη, σοπράνο, Νίκος Κορατζίνος, κόρον, Γιώργος Πουμπουρίδης, βιόλα, Ἰσμήνη Αὐγέρη, πιάνο.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ 3η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ο «Ἑλληνικὸς Σύνδεσμος Σύγχρονης Μουσικῆς» (Ε.Σ.Σ.Υ.Μ.) ιδρύθηκε τὸν ὁκτώβριο τοῦ 1965. Περιλαμβάνει στοὺς κόλπους του καὶ τὸ «Ἑλληνικὸν Τμῆμα» τῆς «Διεθνοῦς Ἐταιρείας Σύγχρονης Μουσικῆς» (ΔΕΣΜ), καὶ ἔκανε τὴν σειρὰ τῶν «Ἑλληνικῶν Ἐβδομάδων Σύγχρονης Μουσικῆς» (ΕΕΣΜ) τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1966 μὲ τὴν πράτη του ΕΕΣΜ. Ή ἀπροσδόκητα μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἐνεδέρρου τὸν ΕΕΣΜ νὰ δρυγάνωσῃ τὴν «3η ΕΕΣΜ» τὸν Μάρτιο/Απρίλιο 1967, καὶ τὴν «3η ΕΕΣΜ» τὸν Δεκέμβριο 1968. Η τελευταῖα αὐτὴ ἐκδήλωση ὀργανώθηκε μὲ τὴ συνεργασία τοῦ «Ἐργαστηρίου Σύγχρονης Μουσικῆς» τοῦ «Ινστιτούτου GOETHE Ἀθηνῶν», τοῦ Μορφωτικοῦ Γραφείου τῆς «Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας Ἀθηνῶν», τοῦ Γαλλικοῦ Ινστιτούτου «Ἀθηνῶν» καὶ χρηματοδοτήθηκε κυρίως ἀπὸ μιὰ δωρεὰ τοῦ «Ἰδρύματος FORD».

Η παρούσα σειρὰ 5 στερεοφωνικῶν δίσκων μακρᾶς διαρκείας, μὲ τὸν τίτλο «Ἑλλήνες Συνθέτες ἀπὸ τὴν 3η ΕΕΣΜ», ἀποτελεῖ ἓνα εἰδικὸ ἐπὶ μέρους πρόγραμμα τῆς «3ης ΕΕΣΜ», ποὺ χρηματοδοτήθηκε ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὴν παραπάνω δωρεὰ τοῦ «Ἰδρύματος FORD». Περιλαμβάνει μάλιστα ἑπταλογή 18 συνθέσεων 14 Ἑλλήνων συνθετῶν, ποὺ ἐκτελέσθηκαν στὴν «3η ΕΕΣΜ», περιλαμβανομένων καὶ 9 συνθέσεων ποὺ ἀποτελοῦν εἰδικὴ ἀνάθεση στὴν δργαστάν τῆς «3ης ΕΕΣΜ» σὲ «Ἑλλήνες συνθέτες» (ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Γιάννη Χρήστου ποὺ ὅ πρώτος ὥντας τοῦ δὲν ἐκτέλεσε τὴν προσπρομηγή τοῦ «Ἐπικύκλων» τῆς σημερινῆς «Ἑλληνικῆς Σχολῆς», ἀπὸ τὴν δούσια ἀκαντόβημα ἐδῶ τὸ κύριο δικό τῶν σπουδαίων τερόν ἐκπροσώπων τῆς). Τὸ ἐνθέτο κείμενο ποὺ περιέχεται στὸν παρόντα δίσκο περιλαμβάνει βιογραφικά σημειώματα γιὰ τοὺς συνθέτες, ἀναλυτικά σημειώματα γιὰ τὰ έργα καὶ ἀποσπάσματα κριτικῶν γιὰ τὴν «3η ΕΕΣΜ». Γιὰ νὰ παραχθοῦν οι παρόντες δίσκοι, τὰ ἀντίστοιχα έργα ἐκτελέσθηκαν, μὲ ἀκριβῶς τοὺς ίδιους ἐκτελεστές καὶ διευθυντές δρχήστρας καὶ χορεδίας, ὅπως καὶ στὴν «3η ΕΕΣΜ», ἀμέσως μετὰ τὴ λήξη τῆς, στὰ «Στούντιο ΣΙΦΛΑΜΣ» Ἀθηνῶν, δύο ζηγαντές στοιχείων της έργων τῶν Δ. Τερζάκη καὶ Ι. Βλαχοπούλου ἡχογραφήθηκαν στὰ Στούντιο «Ηλεκτρονικῆς Μουσικῆς» τῆς «Ἀνωτάτης Σχολῆς Μουσικῆς» τῆς Κολονίας, ἐνδια τὸ «Μινυριστόρδη» τοῦ Μ. Ἀδαμίτη ηχογραφήθηκε στὰ Στούντιο «Ηλεκτρονικῆς Μουσικῆς» τοῦ Πανεπιστημίου BRANDEIS (ΗΠΑ). Η μεταφορά στοὺς δίσκους ἔγινε στὰ Στούντιο «COLUMBIA-EMI» Ἀθηνῶν.

SIDE A'

Νίκος Σκαλκότας

2nd Sonatina for violin and piano (1929)

1. ALLEGRO
2. ANDANTE
3. ALLEGRO VIVACE

Spyros Tombras, violin, Chara Tombra, piano.

George Apergis

* «Music for an Orange-Girl» (1968) for instrumental ensemble and tape, in two movements.

Hellenic Group of Contemporary Music

Cond.: Theodore Antoniou.

*Specially commissioned for the «3rd Hellenic Week of Contemporary Music»

SIDE B'

Theodore Antoniou

«Climate of Absence» (1968) for baritone and instrumental ensemble.

Text: O. Elytis

Spyros Sakkas, baritone

Hellenic Group of Contemporary Music.

Cond.: the composer.

Dimitris Dragatakis

«Report to Electra» (1968) for soprano, French horn, viola, and piano

Text: T. Roussos.

Maria Keleni, soprano, Nikos Koratzinos, French horn, George Poumbouridis, viola, Ismini Avgheri, piano.

GREEK COMPOSERS

FROM THE «3rd HELLENIC WEEK OF CONTEMPORARY MUSIC»

The «Hellenic Association for Contemporary Music» (HACM), founded in October 1965, and encompassing the «Greek Section» of the «International Society for Contemporary Music» (ISCM), started its series of «Hellenic Weeks of Contemporary Music» (HWCM) in April 1966 with its «1st Hellenic Week of Contemporary Music». Its unexpectedly great success encouraged the HACM to organize a «2nd HWCM» in March/April 1967, and a «3rd HWCM» in December 1968. This was organized with the collaboration of the Studio for New Music of the Athens Goethe Institute, the Cultural Office of the U.S. Embassy in Athens, the Athens French Institute and the Athens Italian Institute of Culture, and was financed mainly under a Ford Foundation grant.

The present series of five LP, stereophonic records entitled «Greek Composers from the 3rd HWCM» represent a special sub-project of the «3rd HWCM», entirely financed by this same Ford Foundation grant. They comprise a selection of 18 compositions by 14 Greek Composers performed at the «3rd HWCM», including the 9 compositions specially commissioned by the organizers with Greek composers (except J. Christou, whose premature death prevented the adaptation of his «Epicycles» for this record series); they aim at providing a cross-section of the more advanced trends of the Greek School by including the bulk of its main exponents, and also by giving a representative spectrum of its chief trends. Biographical notes on the composers, programme notes for the works recorded, and excerpts from the reviews of the «3rd HWCM» are to be found in the leaflet included in this record. For the purposes of this sub-project, the corresponding works were performed, with exactly the same performers and conductors as in the «3rd HWCM», shortly after it, at the «Sifilms Studio» in Athens, where the actual tape recording was made; the electronic works by D. Terzakis and J. Vlachopoulos were recorded at the Electronic Music Studio of the Musikhochschule in Cologne, and that by M. Adamis (Minyramos) at the Electronic Music Studio of Brandeis University. The transfer on discs took place at the «Columbia-EMI» Studios in Athens.